

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

407. An Coadiutor impedire possit, quò minùs Coadiutus optet præbendam
aliam, vel cogere ut optet aliam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Questio 407. Num Coadjutor impedire possit, quo minus Coadjutus optet præbendam aliam; vel cogere ut optet aliam?

R Esp. primò: Coadjutor in vi Coadjutoria cum futura successione sibi concessa impedire potest Coadjutum, quò minus is, ubi viget illa consuetudo optandi, si in gratia Coadjutoria concessa est futura successio, quò ad Canonicatum & præbendam duntaxat illi annexam, & non quò ad præbendam illam seu præstimonium, super quo cadit optio, seu quò optandum; tunc enim Coadjutus non potest optare novam præbendam, utpote in qua jam non poterit succedere Coadjutor; & primam dimittere nequit, utpote ad quam jus habet, & quæ adjudicata est Coadjutori per Coadjutoriam cum futura successione.

2. Contrarium est, siue Coadjutor impedire nequit, quò minus Coadjutus optare possit, si in gratia Coadjutoria concessa est futura successio non solum ad præbendam, quam de facto habet Coadjutus, sed etiam ad præbendam de novo optandam, & priori dimissa subrogandam; quia jam in nullo derogatur juri quæsito Coadjutoris; nec quicquam inconueniens obstat; & gratia Coadjutoria, quæ principaliter ad favorem Coadjuti concessa, ut Gonz. gl. 5. §. 9. num. 82. ex Puteo de eis. 98. l. 2. & Rota in Salmantina Coadjutoria. 2. Jan. 1593. non debet illi esse nociva, juxta regul. quod ob gravem. de reg. jur. in 6. Ita sub hac distinctione tradit Gonz. ad reg. 2. gl. 34. n. 97. quem sequitur Ventrigl. tom. 1. annot. 6. n. 12.

3. Verùm ista distinctio non probatur Garcia, quem sequuntur Lotterius & Barbof. eò quòd nusquam conceditur gratia Coadjutoria ita contractata ad præbendam à Coadjutore habitam, ut is aliam optare nequeat, ut Lotter. de re benef. l. 2. q. 25. n. 59. Proinde tradunt hi AA. Lotter. loc. cit. n. 6. Barbof. de Can. & Dignit. c. 29. n. 29. Garc. p. 4. c. 5. n. 150. quòd Canonicus habens Coadjutorem cum futura successione possit absolute & indistinctè optare præbendam novam, & illa nova seu de novo optata vi subrogationis maneat affecta & reservata Coadjutori, & hunc in ea successurum. Siquidem affectio illa, quæ fuit adjecta priori præbendæ, transit per viam hujusmodi subrogationis in præbendam optatam, ut Lotter. citans pro hoc Cardin. cons. 126. n. 3. & tnc. dilecto. de præb. in 6. n. 7. Simonet. de reserv. q. 45. n. 8. Rotam in Urgell. Canonicatus. 9. Maji. 1593. & in Cordub. Coadjutoria. 7. Nov. 1619. Sic quoque aliàs ut Garcias loc. cit. habens præbendam reservatam potest optare aliam, quæ subintrat in locum reservatæ, & dimissa manet libera.

4. Resp. tamen secundò: posse Coadjutorem impedire Coadjutum, quò minus valeat dimissa pinguiore præbendæ optare tenuiorem; quia hoc esset in præjudicium Coadjutoris, qui jus habet ad præbendam illam pinguiorem, quòd illasum illi servari nequit, nisi per subrogationem alterius præbendæ non minus pinguis. Ventrigl. loc. cit. n. 13. qui etiam n. 14. subjungit in casu, quo Coadjutus, vacante præbendæ pinguiore, nollit in præjudicium Coadjutoris eam optare, posse Coadjutorem, dum is in concessione Coadjutoria habet facultatem optandi (uti quandoque conceditur) per se optare, etiam nolente Coadjuto, ne aliàs illa optandi facultas ei data frustratorie. Si verò illam facultatem optandi non haberet in concessione Coadjutoria sibi facta, non posse il-

lum, nolente Coadjuto, optare. Nihilominus si Coadjutus nollit optare in odium & fraudem Coadjutoris; cum fraus nulli patrocinari debeat, judicare se, quòd Coadjutor posset comparere eoram legitimo Superiore, & compellere Coadjutum ad optandum. De cætero posse Coadjutorem, si Coadjutus consentiat, vel non dissentiat, optare per se in beneficium Coadjuti juxta dicta quæst. præced.

5. Resp. tertio: ubi in optione mutatur titulus v.g. ubi portionarius optat Canonicatum, adhuc potest habens Coadjutorem cum futura successione optare aliud beneficium abique eo, quòd in hoc casu præjudicetur Coadjutori. Siquidem in primo dimisso, utpote per optionem secundi vacante, Coadjutor succedit. Garc. n. 120. nisi forè, ut addit, fuerit consuetudo particularis seu obliervantia, quòd non habens beneficium liberum non possit optare.

6. Resp. quarto: Coadjutoria cum futura successione obstat, quò minus Coadjutus optare possit beneficium cum præhabito retinendum, v.g. Dignitatem tenendam cum præhabito Canonicatu juxta ecclesiæ alicujus consuetudinem, & tunc haberet & retineret Coadjutorem in uno beneficio, nempe Canonicatu, & non in alio, nempe in Dignitate, in qua deberet resideere; non obstante, quòd Coadjutor Canonicatus resideeret. Garc. loc. cit. num. 121.

Questio 408. An Coadjutores exercere possint in habitu canonicali functiones aliquas in diversis ecclesiis fieri ibidem solitas ab invitatis ad invitantium libitum?

R Espondet negativè Pignat. tom. 4. consult. 185. n. 11. servitium enim Coadjutoris ex forma Coadjutoria restr. etum est ad supplendum quo Coadjuto, ubi Coadjutus est obligatus in propria ecclesiæ & in actibus Capitularibus in ea celebrandis, & functionibus in illa, vel occasibus illius peragendis, non autem ad functiones, ad quas vel Coadjutus vel Coadjutor invitaretur ad libitum invitantium, stante præsertim quòd Coadjutores extra suam ecclesiæ, & sine Capitulo nullam habeant prærogativam. Unde in consensu aliorum sacerdotum non procedunt juxta Declarationem S. Congregat. Rituum citandas cap. seq. Pignat. loc. cit. qui etiam addit n. 13. in fine, esse admodum indecens, habitum canonicalem permissum Coadjutori ad effectum coadjuvandi in cathedrali adhibere ad libitum in quocumque loco contra declarationem S. Congr. Rituum, quæ ipsismet Canonicis veris prohibet deferre habitum canonicalem, dum interveniunt nò singuli, etiam intra cathedralem in functionibus cum aliis presbyteris; ut patet in una Comensi. 22. Nov. 1643. & in una Capuana. 20. Maji 1651. quas recitat. Ad hæc, ut habet Pignat. n. 19. non probatur, quòd Canonicis ratione habitus prærogativa debeatur, quando sponte, & ex ambitione vel lucro se inferioribus immiscunt. De cætero non satis probat Pignat. quòd in confirmationem locum habet n. 13. Quòd ne vi quidem consuetudinis 40. annorum id fieri possit, ut Coadjutus in habitu canonicali eodem tempore adsit in choro, & Coadjutor in habitu quoque canonicali in ecclesiæ (intellige alià) eò quòd hæc consuetudo non solum sit contra jus, sed etiam irrationabilis ex eo, quòd vel sic adsint, seu adesse videantur eodem